

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

VELFUNDERENDE MARKEDER

29 | 2019

AKTINDSIGT I KONKURRENCESAGER — KENDELSER 2018

De forvaltningsretlige regler og principper på konkurrenceområdet skal bl.a. medvirke til at sikre virksomhedernes retssikkerhed, og at styrelsen træffer de rigtige afgørelser.

Ankeadgangen til Konkurrenceankenævnet sikrer, at der er adgang til administrativ prøvelse af styrelsens forvaltningsretlige afgørelser; herudover er der også adgang til domstolsprøvelse. I 2018 har Konkurrenceankenævnet afsagt fem kendelser vedrørende forvaltningsretlige spørgsmål, hvor ankenævnet bl.a. har stadfæstet styrelsens vurdering af partsstatus, sagsbegrebet og adgang til egenaces.

Læs den fulde artikel →

Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen behandler sager efter konkurrenceloven, skal styrelsen selv sagt overholde de forvaltningsretlige regler, som gælder på det konkurrenceretlige område.

De forvaltningsretlige regler har til formål at sikre, at myndighederne træffer rigtige afgørelser og at sikre retssikkerheden for de involverede parter.

Reglerne indebærer bl.a., at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har en pligt til at sørge for, at en sag bliver tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse. Samtidig har den, der er part i en afgørelse, ret til bl.a. partshøring og partsaktindsigt, sådan at parten har mulighed for at gøre sig bekendt med sagens faktiske grundlag og komme med bemærkninger hertil.

Ud over de almindelige forvaltningsretlige regler indeholder konkurrenceloven regler, der giver en ekstra sikring af de involverede parter interesser i de sager, som styrelsen beslutter at undersøge med henblik på at træffe en afgørelse. Dels vil parten modtage en meddelelse om betænkeligheder, som vil indeholde en overordnet kvalificering af de konkurrencemæssige betænkeligheder. Dels vil parten blive partshørt om både det faktiske grundlag og den foreløbige juridiske vurdering.

På konkurrencelovens område er der endvidere adgang til administrativ prøvelse ved Konkurrenceankenævnet. Det vil sige mulighed for at klage til Konkurrenceankenævnet over de af styrelsens afgørelser, som er omfattet af Konkurrenceankenævnets kompetence. Herudover er der også adgang til at indbringe en sag for domstolene.

Denne artikel vil på baggrund af Konkurrenceankenævnets kendelser fra 2018 beskrive, hvem der har ret til aktindsigt i sager og undersøgelser efter konkurrenceloven. Artiklens fokus vil være på retten til aktindsigt i sager, hvori der er blevet eller vil blive truffet administrativ afgørelse i henhold til konkurrencelovens §§ 6 og 11 (herefter konkurrencesager).

Aktindsigt på konkurrencelovens område

Konkurrencesager er karakteriseret ved at indeholde følsomme oplysninger både om den eller de virksomheder, som eventuelt har overtrådt konkurrenceloven, og om andre virksomheder på markedet. Derfor er der kun begrænset adgang til aktindsigt heri.

Begrænsningen indebærer, at det som udgangspunkt alene er den eller de virksomheder, der er part i en afgørelsessag, som har ret til aktindsigt heri. Andre virksomheder har alene adgang til aktindsigt i de oplysninger, der direkte måtte vedrøre dem selv, kaldet egenaces. Offentligheden i øvrigt har ikke krav på aktindsigt i konkurrencesager.

Disse forhold indebærer, at vurderingen af hvem der har ret til partsaktindsigt, har væsentlig betydning – ikke blot for den virksomhed, der ønsker at opnå aktindsigt i en konkurrencesag, men også for de andre virksomheder, hvis forretningsforhold indgår i konkurrencesagen.

Når der træffes afgørelser om retten til aktindsigt, er det derfor afgørende, at styrelsen foretager den rette vurdering af, hvem der har ret til partsaktindsigt og aktindsigt i øvrigt.

Nedenfor beskrives først, hvornår en virksomhed kan anses for part i en konkurrencesag; dernæst hvornår en virksomhed har krav på egenaces i en konkurrencesag rettet mod en anden virksomhed; og endelig at offentligheden i øvrigt ikke har krav på aktindsigt i konkurrencesager. Der gælder desuden særlige regler for adgangen til aktindsigt i forbindelse med kontrolundersøgelser, som ikke vil blive behandlet her.

Begrænset adgang til aktindsigt på konkurrencelovens område

I sager efter konkurrenceloven er der som anført som udgangspunkt ikke adgang til aktindsigt for andre end den eller de virksomheder, der er part(er) i en afgørelsessag.

Det følger således af konkurrencelovens § 13, stk. 1, at: *"Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov [...]"*

Den begrænsede adgang til aktindsigt skyldes hensynet til bl.a. de involverede virksomheder. I en konkurrencesag kan der således indgå en betydelig mængde, ofte følsomme, oplysninger både fra den virksomhed, som bliver undersøgt, og fra andre markedsaktører. Derfor er det vigtigt, at der ikke er aktindsigt heri for offentligheden.

Hvornår har en virksomhed partsstatus?

Reglerne om partsaktindsigt giver den eller de virksomheder, der er part(er) i en konkurrencesag, ret til partsaktindsigt heri.

Det følger således af forvaltningslovens § 9, at: *"Den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter."*

Udgangspunktet er, at det alene er adressaten for en afgørelse, som er part. Det skyldes, at det som udgangspunkt alene er adressaten for eksempelvis et påbud, som har behov for at kunne varetage sine partsinteresser i forhold hertil.

Det følger imidlertid af de almindelige forvaltningsretlige regler, at der kan være tilfælde, hvor også andre end adressaten for en afgørelse har krav på partsstatus. Det vil være tilfældet, hvis de har en tilstrækkelig væsentlig, direkte og individuel interesse i den afgørelse, der skal træffes.

Det er dog samtidig fremhævet i forarbejderne til konkurrenceloven, at der på konkurrencelovens område er tale om et snævert partsbegreb, der som udgangspunkt alene omfatter afgørelsens adressat.

I praksis har Konkurrenceankenævnet kun helt undtagelsesvist tillagt partsstatus til andre end den umiddelbare adressat for et påbud.

Selvom en virksomhed kan være økonomisk berørt af en konkurrents adfærd, er det således ikke sikkert, at virksomheden har krav på partsstatus. Virksomhedens interesse i påbuddet skal også være tilstrækkelig væsentlig og direkte. Det vil sige, at et påbud skal have direkte og ikke blot afledte virkninger for virksomheden. Herudover skal virksomheden også have en individuel interesse i sagens udfald, som skiller sig ud fra andre berørtes.

Konkurrenceankenævnet har i 2018 taget stilling til spørgsmålet om partsstatus i to kendelser, hvor nævnet – i overensstemmelse med sin tidligere praksis – har fastslået, at der gælder et snævert partsbegreb på konkurrencelovens område.

Konkurrenceankenævnets kendelse af 18. september 2018 om Avlscenter Møllevang A/S er et eksempel på, at en virksomhed, der havde klaget og havde en økonomisk interesse i en konkurrencesags afgørelse, ikke havde krav på partsstatus. Kendelsen viser, at det ikke er tilstrækkeligt at have en økonomisk interesse i en konkurrencesags udfald. Interessen skal som nævnt også være tilstrækkelig væsentlig og individuel, jf. boks 1.

Konkurrenceankenævnets kendelse af 24. oktober 2018 er et andet eksempel på, at en person, som var blevet berørt af en dominerende virksomheds misbrug, ikke havde krav på partsstatus. Kendelsen viser, at det ikke er tilstrækkeligt at have en interesse i en konkurrencesags udfald; interessen skal både være tilstrækkelig væsentlig (og herunder direkte) samt individuel, jf. boks 1.

Boks 1.

Kendelse af 18. september 2018 i sag nr. KL-9-2017, Avlscenter Møllevang A/S mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Sagen havde sit udspring i en konkurrencesag, der drejede sig om en ændring af det dominerende svineavlssystem i Danmark, DanAvl-systemet¹. Landbrug og Fødevarer, Svineproduktion, som administrerede DanAvl-systemet, havde opsagt aftalerne med de svineavlere, som var omfattet af DanAvl-systemet, for i stedet at gennemføre en ny struktur. En af de opsagte svineavlere, Avlscenter Møllevang A/S, klagede til styrelsen over Landbrug og Fødevarer, Svineproduktions adfærd.

Avlscenter Møllevang A/S anmodede efterfølgende om partsaktindsigt i konkurrencesagen.

Styrelsen afslog imidlertid at give Avlscenter Møllevang A/S partsaktindsigt. Det skyldtes, at Avlscenter Møllevang A/S ikke ville være adressat for en eventuel afgørelse i konkurrencesagen. Samtidig havde Avlscenter Møllevang A/S ikke i øvrigt en tilstrækkelig væsentlig og individuel interesse i sagens udfald. Ændringen af strukturen af DanAvl-systemet havde en generel karakter og herudover var Avlscenter Møllevang A/S ikke den eneste berørte af den nye struktur. Derfor var betingelsen om, at der skal være en tilstrækkelig individuel interesse ikke opfyldt.

Styrelsen anførte således, at *”Møllevang ikke har den fornødne væsentlige, individuelle interesse i sagen, da de 24 øvrige avlere, der var omfattet af DanAvl-systemet, og som må anses for at være potentielle konkurrenter, havde identiske vilkår for udtræden, og at den påklagede adfærd derfor er af generel karakter og berører/vil kunne berøre en række aktører. De omhandlede tiltag er derfor ikke alene rettet mod Møllevang.”*

Konkurrenceankenævnet stadfæstede styrelsens afslag af de anførte grunde.

Kendelse af 24. oktober 2018, KL-4-2018, person mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Sagen havde sit udspring i konkurrencesagen vedrørende Falcks ekskluderende misbrugsadfærd på det danske marked for ambulance-tjenester, jf. Konkurrencerådets senere afgørelse af 30. januar 2019.

En tidligere regionsrådspolitiker ønskede aktindsigt i sagen og anførte, at vedkommende måtte anses som part. Den tidligere regionsrådspolitiker anførte, at Falcks adfærd i forbindelse med udbuddet af ambulancekørsel i Region Syddanmark havde medvirket til en smædekampagne, som havde været årsag til, at han var blevet udsat for en række personangreb, og at han ikke var blevet genvalgt.

Styrelsen traf afgørelse om, at den tidligere regionsrådspolitiker ikke havde krav på partsstatus og partsaktindsigt i konkurrencesagen mod Falck A/S. Det skyldtes, at den tidligere regionsrådspolitiker ikke ville være adressat for en afgørelse af konkurrencesagen, og at han ikke i øvrigt havde den fornødne væsentlige, direkte og individuelle interesse i sagen og dens udfald. Konkurrencesagens afgørelse ville ikke have direkte virkninger i forhold til det tidligere regionsrådsmedlem, men ville alene kunne øge sandsynligheden for afledte og indirekte virkninger. Herudover var den tidligere regionsrådspolitiker heller ikke den eneste, der havde en interesse i sagen, hvilket også understregede, at han i øvrigt ikke var tilstrækkeligt individuelt berørt.

Boksen fortsætter på næste side

¹ Se i øvrigt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens pressemeddelelse af 28. september 2017.

Fortsat

Konkurrenceankenævnet stadfæstede styrelsens afslag på partsaktindsigt efter forvaltningsloven med den begrundelse, at der i sager efter konkurrenceloven gælder et snævert partsbegreb:

”Efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, tilkommer adgangen til aktindsigt sagens parter. Der er efter forarbejderne til konkurrencelovens § 15 a (Folketingstidende 2004-2005, 1. samling, tillæg A, side 1650) og fast praksis i sager efter konkurrenceloven tale om et snævert partsbegreb, der som udgangspunkt alene omfatter afgørelsens adressat. Partsstatus kan undtagelsesvis tillægges andre end den umiddelbare adressat for afgørelsen, hvis vedkommende har en væsentlig, individuel interesse knyttet til sagen og dens udfald. Baggrunden for, at partsbegrebet fortolkes snævert, er blandt andet, at konkurrencemyndighedernes opgaver ofte vedrører fortrolige forhold, forretningsforhold og lignende.”

Hvad er omfattet af retten til partsaktindsigt

Partens ret til partsaktindsigt i en konkurrencesag omfatter alle de dokumenter og oplysninger, som vedrører konkurrencesagen – med undtagelse af bl.a. styrelsens interne overvejelser og fortrolige oplysninger om andre virksomheder.

Det følger af forvaltningslovens § 9, stk. 2, at: *”En parts ret til aktindsigt omfatter med de i §§ 12-15 b nævnte*

undtagelser 1) alle dokumenter, der vedrører sagen, og 2) indførelser i journaler, registre og andre fortegnelser vedrørende den pågældende sags dokumenter.”

Derfor er det bl.a. afgørende for rækkevidden af adgangen til partsaktindsigt, hvilke dokumenter der vedrører konkurrencesagen. Det vil sige alle de dokumenter, der er omfattet af det forvaltningsretlige sagsbegreb i forhold til den konkrete sag.

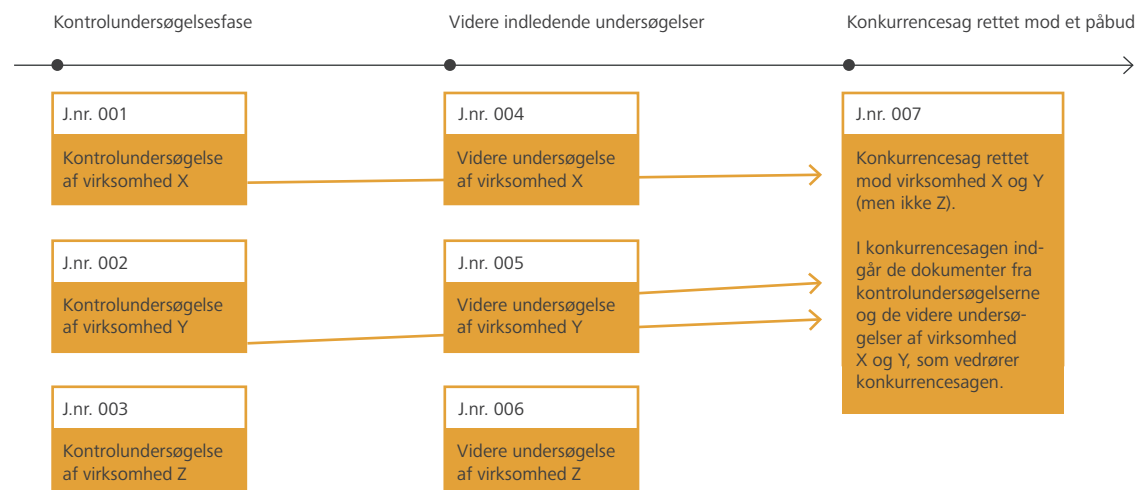
I praksis vil styrelsen i forbindelse med behandlingen af en konkurrencesag i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler journalisere de dokumenter på konkurrencesagen, som vedrører denne. Hvis der måtte være oplysninger fra andre sager, som også vedrører konkurrencesagen, vil de tillige blive journaliseret på konkurrencesagen. Ét dokument kan således godt indgå i to forskellige sager, og i givet fald vil dokumentet blive journaliseret på begge sager, se figur 1 for en stiliseret illustration.

Partens ret til partsaktindsigt i en konkurrencesag omfatter derfor eksempelvis ikke styrelsens eventuelle forudgående kontrolundersøgelser af andre virksomheder på samme marked. Partens ret til aktindsigt omfatter kun de dokumenter herfra, som også måtte vedrøre konkurrencesagen.

Figur 1.

I forbindelse med styrelsens sagsbehandling tages stilling til, hvad der udgør selvstændige sager, sådan at sagerne kan blive journaliseret på hvert sit journalnummer. Samtidig tages stilling til, hvilke dokumenter, der vedrører de enkelte sager. F.eks. journaliseres kontrolundersøgelser af forskellige virksomheder på hver sin sag (én for hver virksomhed). Hvis styrelsen senere måtte indlede en konkurrencesag, vil alle de dokumenter fra kontrolundersøgelserne, som også måtte vedrøre konkurrencesagen, blive overført hertil. Disse dokumenter vil i givet fald være journaliseret på flere sager.

I det konstruerede eksempel i figuren nedenfor er der foretaget kontrolundersøgelser og yderligere indledende undersøgelser af flere virksomheder og flere forskellige forhold. Disse undersøgelser er journaliseret på adskilte sager, da de vedrører forskellige virksomheder og forhold. I eksemplet indledes herefter en konkurrencesag mod virksomhed M og virksomhed N (men ikke mod virksomhed O), hvorefter de dokumenter fra kontrolundersøgelserne og de indledende undersøgelser, som også vedrører konkurrencesagen, i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler overføres til konkurrencesagen (markeret med pile).

Konkurrenceankenævnet har i kendelse af 5. april 2018 vedrørende en virksomhed bl.a. taget stilling til, hvad der er omfattet af partens ret til aktindsigt i en konkurrencesag, og at retten til aktindsigt ikke omfattede kontrolundersøgelsessager og indledende undersøgelser af andre virksomheder. Kendelsen viser, at en part i en konkurrencesag ikke også var part i eventuelle forudgående kontrolundersøgelsessager, undersøgelsessager og aktindsigtssager vedrørende andre forhold og andre virksomheder på samme marked. Der var således tale om såkaldte adskilte sager. Jf. i øvrigt boks 2.

Boks 2.

Konkurrenceankenævnets kendelse af 5. april 2018, KL 6-2017, Virksomhed A mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Sagen havde sit udspring i, at styrelsen havde indledt en konkurrencesag mod virksomhed A og virksomhed C, som drejede sig om en mulig aftale og/eller samordnet praksis og et muligt påbud herom.

Forud for konkurrencesagen havde styrelsen modtaget en straflempelsesansøgning fra personen X, som tidligere havde været administrerende direktør for virksomhed A. Styrelsen havde gennemført kontrolundersøgelser hos en række virksomheder på det relevante marked, og styrelsen havde herefter foretaget videre indledende undersøgelser af forskellige forhold vedrørende forskellige virksomheder. Samtidig havde styrelsen behandlet aktindsigtsanmodninger fra de undersøgte virksomheder og fra straflempelsesansøgeren. Alle disse forskellige sager, som relaterede sig til samme marked, var i styrelsens journalsystem tilknyttet et fælles "projekt".

På baggrund af disse undersøgelser besluttede styrelsen at indlede en konkurrencesag vedrørende ét af disse forhold, som drejede sig om en mulig koordinering mellem virksomhed A og virksomhed C.

De oplysninger fra straflempelsessagen, kontrolundersøgelserne og de øvrige undersøgelser, som havde betydning for konkurrencesagen, blev herefter journaliseret på konkurrencesagen.

Virksomhed A havde fået partsaktindsigt i konkurrencesagen og i kontrolundersøgelsessagen rettet mod virksomhed A selv. Virksomhed A ønskede imidlertid også partsaktindsigt i bl.a. de forudgående sager vedrørende kontrolundersøgelser hos andre virksomheder, undersøgelser af andre forhold og de andre virksomheders aktindsigtsbegæring.

Virksomhed A gjorde gældende, at alle sagerne måtte anses for en del af konkurrencesagen, og at styrelsen havde foretaget en kunstig opdeling af konkurrencesagen. Virksomhed A gjorde også gældende, at virksomheden under alle omstændigheder var berettiget til partsaktindsigt i aktfortegnelserne for alle sagerne, da virksomheden herunder ellers ikke ville kunne varetage sine interesser i konkurrencesagen, og herunder at det ville være i strid med Danmarks forpligtelser i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og EU-retlige regler.

Styrelsen afslog at give partsaktindsigt i disse andre sager, fordi de vedrørte andre forhold og andre virksomheder, og virksomhed A derfor ikke var part i disse sager. Styrelsen gjorde samtidig opmærksom på, at de dokumenter fra disse andre sager, som også måtte vedrøre konkurrencesagen, også var journaliseret på konkurrencesagen, og at virksomhed A havde fået aktindsigt heri. Styrelsen gjorde gældende, at virksomhed A havde mulighed for at varetage sine interesser, og at styrelsens afslag i øvrigt ikke var i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Konkurrenceankenævnet stadfæstede styrelsens afslag på yderligere aktindsigt - og dermed bl.a. styrelsens vurdering af, hvad der var omfattet af konkurrencesagen:

"Konkurrenceankenævnet tiltræder herved, at A ikke er berettiget til partsaktindsigt i aktlisterne i de ovenstående sager. Det forhold, at der fremgår oplysninger om A i undersøgelsessager vedrørende andre virksomheder, medfører ikke, at A har en sådan væsentlig individuel interesse i disse sager, at A skal anses for part i disse sager. Den omstændighed, at sagerne af journaltekniske årsager er tilknyttet det samme projekt kan ikke føre til et andet resultat. [...] Konkurrenceankenævnet bemærker, at A har fået partsaktindsigt i de dokumenter, der indgår i konkurrencesagen og i en række andre sager, hvorfor Konkurrenceankenævnet tillige tiltræder, at A ikke er forhindret i at varetage sine interesser under konkurrencesagen."

Sagen viser, at Konkurrenceankenævnet var enig i styrelsens vurdering af, hvad der var omfattet af konkurrencesagen, og vurderingen af, at virksomhed A havde mulighed for at varetage sine interesser.

Ret til egenaces i afgørelsessager for virksomheder
Selvom udgangspunktet er, at det kun er parten/parterne i en konkurrencesag, som har ret til aktindsigt, er der dog samtidig også en begrænset ret til aktindsigt – kaldet egenaces – for andre virksomheder.

Det følger af konkurrencelovens § 13, stk. 1, 2. pkt., at:
"Virksomheder har dog ret til egenaces i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse efter denne lov, jf. § 8 i lov om offentlighed i forvaltningen, med undtagelse af oplysninger om en anden virksomheds tekniske indretninger, tekniske fremgangsmåder og drifts- og forretningsforhold eller andre fortrolige oplysninger."

Det følger af disse regler om egenaces, at den virksomhed, hvis "personlige forhold" er omtalt i et dokument, som udgangspunkt har ret til aktindsigt i oplysningerne herom. Det vil sige i de oplysninger, som direkte vedrører den pågældende virksomheds forhold – men ikke i hele dokumentet.

Det er kun virksomheder, der har denne ret til egenaces, og retten gælder kun i afgørelsessager. Samtidig omfatter retten til egenaces ikke fortrolige oplysninger om andre virksomheders forretningsforhold. Der er heller ikke adgang til egenaces, hvis de offentlige eller private hensyn, der er nævnt i offentlighedslovens §§ 31-33, eller hensynet til andre med afgørende vægt taler imod.

I figur 2 er indsat et konstrueret eksempel på oplysninger, der er omfattet af retten til egenaces.

Figur 2.

I forbindelse med behandlingen af en virksomheds anmodning om aktindsigt i en konkurrencesag vil styrelsen først tage stilling, om virksomheden måtte have ret til partsaktindsigt. Hvis det ikke er tilfældet, vil styrelsen bagefter vurdere, om virksomheden har ret til egenaces. Det vil sige, om konkurrencesagen indeholder oplysninger, som direkte vedrører den virksomhed, som har anmodet om aktindsigt, og om disse måtte være fortrolige.

I dette konstruerede eksempel har styrelsen efter en klage fra virksomhed B indledt en konkurrencesag rettet mod virksomhed A, om et muligt misbrug af dominerende stilling.

Efter modtagelse af en meddelelse om betænkeligheder sender virksomhed A en e-mail til styrelsen, hvor virksomhed A beskriver, hvorfor der ikke er tale om et misbrug.

Virksomhed B er ikke part i konkurrencesagen mod A, men har ret til egenaces i virksomhed A's brev.

Fra: Virksomhed A
Sendt: 1. januar 2018
Til: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Emne: Konkurrencesag j.nr. xx.xxxx

.. Virksomhed B påstår i klagen til styrelsen, at virksomhed A's infrastruktur X udgør en "essential facility", som virksomhed B er berettiget til adgang til.

Det er ikke korrekt. Virksomhed A har siden 1998 drevet infrastruktur X og andre virksomheder kan få adgang hertil på de almindelige vilkår, jf. bilag 1.

Virksomhed B har fået tilbudt adgang på de almindelige vilkår, men virksomhed B har alene ønsket adgang på andre vilkår.

Virksomhed B er vores nærmeste konkurrent, og vi planlægger i løbet af næste år at lancere en ny infrastruktur, som virksomhed B ikke ..

Brevet indeholder nogle sætninger og afsnit, som direkte vedrører virksomhed B. Disse oplysninger er som udgangspunkt omfattet af virksomhed B's ret til egenaces (fremhævet med **gult** i boksen).

Virksomhed B er derfor berettiget til egenaces i disse gul-markerede oplysninger, forudsat at der ikke er tale om fortrolige oplysninger.

For at afklare om der er tale om fortrolige oplysninger, foretager styrelsen en høring af virksomhed A.

På baggrund af høringssvaret fra virksomhed A vurderer styrelsen, at det sidste afsnit med gul-markerede oplysninger (fremhævet med **hvide** bogstaver i boksen) indeholder fortrolige oplysninger om virksomhed A. Derfor er disse oplysninger er undtaget fra virksomheds B's ret til egenaces.

Virksomhed B får på denne baggrund alene aktindsigt i de to øverste **gul-markerede** afsnit nedenfor – og ikke i resten af e-mailen.

Ret til aktindsigt for andre – meroffentlighed

Konkurrencelovens udgangspunkt er som anført, at det kun er parter, der har ret til aktindsigt i konkurrencesager, og at andre virksomheder alene har en begrænset ret til aktindsigt heri i form af egenaces.

Medier og offentligheden i øvrigt har ikke ret til aktindsigt i konkurrencesager, da det vil kunne give indsigt i de virksomhedsfølsomme oplysninger, som konkurrencesager indeholder. Derfor er udgangspunktet også, at f.eks. medier ikke kan få indsigt i styrelsens konkurrencesager, men at de kan læse Konkurrencerådets afgørelser, når de offentliggøres.

Det følger dog af princippet om meroffentlighed, at styrelsen konkret kan beslutte at give yderligere aktindsigt; det vil sige udover, hvad der følger af reglerne om partsaktindsigt og egenaces.

En forudsætning for at give meroffentlighed er, at reglerne om tavshedspligt og modstående hensyn ikke taler imod.

Når det vurderes, om der eventuelt kan gives adgang til meroffentlighed, vil styrelsen derfor altid foretage en vurdering af, om de hensyn der begrundes, at sager efter konkurrenceloven er undtaget fra offentlighed, vejer tungere end hensynet til den der ønsker aktindsigt.

Konkurrenceankenævnets kendelse af 29. november 2018 om TV2/Bornholm viser, at journalister og offentligheden i øvrigt ikke har krav på aktindsigt i konkurrencesager, og at Konkurrenceankenævnet konkret ikke fandt grund til at tilsidesætte styrelsens afslag på meroffentlighed, jf. boks 3.

Konkurrenceankenævnet har siden afsagt en kendelse af 20. februar 2019, Nordiske Medier A/S mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, med samme resultat.

Boks 3.

Konkurrenceankenævnets kendelse af 29. november 2018, KL-7-2018, TV2/Bornholm mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
TV2/Bornholm anmodede om aktindsigt – og herunder meroffentlighed – i styrelsens sag vedrørende Molslinjens klage over skibsafgifter i Rønne Havn. TV2/Bornholm fremhævede samtidig, at sagen havde offentlighedens interesse, og at aktindsigt var nødvendig for, at vælgerne kunne få indsigt i, hvordan de offentligt ejede værdier i Rønne Havn blev forvaltet af en politisk udpeget bestyrelse.

Styrelsen afviste at give TV2/Bornholm aktindsigt med henvisning til, at TV 2/Bornholm ikke var part i sagen, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse i sager efter konkurrenceloven, og at der efter en afvejning heller ikke var grundlag for at give aktindsigt ud fra princippet om meroffentlighed.

Konkurrenceankenævnet stadfæstede styrelsens afgørelse om afslag på aktindsigt og tiltrådte, at der ikke var grundlag for at meddele TV 2/Bornholm aktindsigt efter princippet om meroffentlighed.

Artiklen er skrevet af Gunvor Harbo Valerius, chefkonsulent i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Links til kendelserne:

Konkurrenceankenævnets kendelse af 5. april 2018, KL 6-2017, Virksomhed A mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Kendelse af 18. september 2018 i sag nr. KL-9-2017, Avlscenter Møllevang A/S mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Kendelse af 24. oktober 2018, KL-4-2018, person mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Konkurrenceankenævnets kendelse af 29. november 2018, KL-7-2018, TV 2/Bornholm mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen